

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29627.

Kl. 25 a, 17/05.

Paul Schönfeld, Chemnitz.

D 04 b, 23/06

**Sposób wytwarzania poprzecznie żeberkowanej tkaniny oczkowej
za pomocą dwóch układarek na dziewiarce o jednym szeregu igieł.**

Patent zależny od patentu nr 19772.

Zgłoszono 11 lutego 1938 r.

Udzielono 25 lutego 1941 r.

Pierwszeństwo: 2 września 1937 r. (Niemcy).

Według patentu nr 19 772 wytwarzanie żeberkowanej tkaniny oczkowej na dziewiarce o jednym szeregu igieł za pomocą dwóch układarek polega na tym, że za pomocą układarki górnej układa się z nitek osnowę, podczas gdy układarka dolna służy do wytwarzania żeberek w ten sposób, że układarkę dolną raz przestawia się w tym samym kierunku, co górną, a drugi raz w kierunku przeciwnym. W sposób powyższy wytwarza się poprzecznie żeberkowaną tkaninę oczkową, podczas gdy znane tkaniny żeberkowane posiadają żeberka w kierunku podłużnym. Wytworzona tkanina oczkowa, posiada właściwą, zwykłą w tkaninach żeberkowanych sprężystość,

która jednak do pewnych celów jest zbyt mała. Z tego powodu między grupą nitek układarki górnej i grupą nitek układarki dolnej w jednym lub kilku miejscach stosowano już również doprowadzanie do igieł gumowej nitki osnowowej, a mianowicie bez bocznego przestawiania. W ten sposób tak wytworzonej tkaninie nadaje się większą sprężystość, przy czym gumowe nitki osnowowe biegną w niej prostopadle do żeberek tkaniny, a więc w kierunku jej większej sprężystości. Dziewienie wzmiankowanych gumowych nitek osnowowych pociąga za sobą konieczność stosowania trzeciej układarki.

W przeciwieństwie do tego znanego

sposobu wynalazek niniejszy ma na celu nadanie sprężystości poprzecznie prążkowanej tkaninie oczkowej, dzianej sposobem, według patentu nr 19 772, opisanym na wstępie, bez stosowania osobnej osnoy z nitok gumowych.

Cel ten osiąga się w myśl wynalazku dzięki temu, że wszystkie prowadniki lub pewną liczbę prowadników układarki dolnej zasila się nitkami gumowymi.

W tkaninie wytworzonej sposobem według wynalazku, za pomocą dolnego układu nitok wytwarza się żeberka poprzeczne i nadaje się jej równocześnie sprężystość, ponieważ dolny układ nitok w myśl wynalazku składa się całkowicie lub częściowo z nitok gumowych. Oprócz tego wynalazek posiada tę zaletę, że nitki gumowe nie bieżą jak dotychczas, w sposób widoczny przez tkaninę. Poza tym tkaninie wytworzonej w myśl wynalazku można łatwo nadać sprężystość w obydwóch kierunkach przez dziewienie nitok gumowych w miejscach, znajdujących się naprzeciwko nitok układarki górnej. Nitki gumowe obejmują wtedy dwa lub kilka znajdujących się obok siebie oczek, są więc równocześnie dziewione w kierunku poprzecznym tkaniny. Zasadniczo więc dolny układ nitok spełnia tym samym jeszcze i trzecią czynność.

Rysunek wyjaśnia przykład wykonania wynalazku.

Układarka górna układa nitki 1 w celu dziania tkaniny osnowowej, według podanego przykładu o wiązaniu pół prostego trykotu. Układarka dolna układa nitki 2, w celu wytwarzania żeberk, dwa razy u dołu i z powrotem. Przy tym układarka dolna jest przestawiana z nitkami 2 raz w tym samym kierunku, co układarka górna z nitkami 1, a następnie w kierunku przeciwnym. Należy przy tym uważać na zmianę kierunku ruchu układarki dolnej względem górnej. Dzieje to się według podanego przykładu wykonania po prostu w ten sposób, że układarka dolna nitkami 2 przy

nieparzystej liczbie szeregu oczek w ogóle nie wykonywa bocznego przestawiania. W myśl wynalazku układarkę dolną zasila się całkowicie lub częściowo nitkami gumowymi. W tym ostatnio podanym przypadku następuje zawsze np. po nitce gumowej kilka nitok włókienniczych. Dolna układarka, której pierwotne zadanie polega na tym, aby tkaninie osnowowej, wytworzonej przy współdziałaniu układarki górnej, nadać postać żeberkowaną, równocześnie nadaje jej sprężystość.

Układarkę dolną zasila się gołymi lub osnutymi nitkami gumowymi. Jeżeli stosuje się osnute nitki gumowe, posiada, to jeszcze i tę zaletę, że w wytworzonej tkaninie są one prawie niewidoczne.

Chodzi o to, aby układarka dolna, gdy jest przestawiona w kierunku przeciwnym względem układarki górnej, mogła wykonywać przerzuty bez przeszkadzania w wytwarzaniu żeberk.

Należy jeszcze zaznaczyć, że dolną jest ta układarka, która jest zwrócona ku igłom, gdy układarki znajdują się po stronie obciągania tkaniny na igłach.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania poprzecznie żeberkowanej tkaniny oczkowej za pomocą dwóch układarek na dziewiarce o jednym szeregu igieł, według którego za pomocą górnej układarki układa się z nitok osnowę, a za pomocą dolnej w celu wytworzenia żeberk układa się nitki dolne na przemian raz w tym kierunku, jak nitki górne, a następnie w kierunku przeciwnym, znamieny tym, że dolną układarkę zasila się całkowicie lub częściowo nitkami gumowymi.

P a u l S c h ö n f e l d.

Zastępca: inż. St. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

